

III

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει της συνθήκης ΕΕ)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ VI ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2009/948/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 2009

για την πρόληψη και τον διακανονισμό συγκρούσεων δικαιοδοσίας σε ποινικές υποθέσεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρωτοβουλία της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σουηδίας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης.
- (2) Το Πρόγραμμα της Χάγης ⁽¹⁾ για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφαλείας και της δικαιοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη σύνοδο της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004 καλεί τα κράτη μέλη να προβλέψουν νομοθετικά μέτρα περί συγκρούσεων δικαιοδοσίας που θα αποσκοπούν στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ποινικών δώξεων με ταυτόχρονη κατοχύρωση της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ώστε να ολοκληρωθεί το συνολικό πρόγραμμα μέτρων για την υλοποίηση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.
- (3) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποσκοπούν στην αποφυγή παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου και για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε τελική κρίση στις διαδικασίες αυτές σε δύο

ή περισσότερα κράτη μέλη. Με την απόφαση-πλαίσιο επιδιώκεται λοιπόν να προληφθεί η παραβίαση της αρχής «ne bis in idem», όπως θεσπίζεται στο άρθρο 54 της σύμβασης για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα ⁽²⁾, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο των ΕΚ.

- (4) Η διεξαγωγή απευθείας διαβουλεύσεων μεταξύ αρμοδίων αρχών των κρατών μελών θα πρέπει να καταλήγει σε μια συμφωνία για μια αποτελεσματική λύση που θα αποσκοπεί στην αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων παράλληλων διαδικασιών και την απώλεια χρόνου και πόρων που υφίστανται οι οικείες αρχές. Τέτοιες λύσεις μπορούν συγκεκριμένα να είναι η συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος (π.χ. με τη μεταφορά των ποινικών διαδικασιών) ή κάθε άλλος αποτελεσματικός και εύλογος χειρισμός αυτών των διαδικασιών, όσον αφορά επίσης την κατανομή του χρόνου (π.χ. παραπομπή της υπόθεσης στη Eurojust όταν οι αρμόδιες αρχές δεν μπορούν να συμφωνήσουν). Εδώ ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στο θέμα της συγκέντρωσης των στοιχείων, που μπορούν να επηρεασθούν όταν διεξάγονται παράλληλες διαδικασίες.

- (5) Όταν μια αρμόδια αρχή κράτους μέλους έχει βάσιμους λόγους να θεωρεί ότι διεξάγονται παράλληλες ποινικές διαδικασίες σε άλλο κράτος μέλος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά του ίδιου προσώπου ή προσώπων, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε τελική κρίση σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, θα πρέπει να έρθει σε επαφή με την αρμόδια αρχή αυτού του άλλου κράτους μέλους. Το αν συντρέχουν βάσιμοι λόγοι ή όχι, θα πρέπει να εξετάζεται αποκλειστικά από την ερωτώσα αρχή. Βάσιμοι λόγοι συντρέχουν, για παράδειγμα, όταν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος επικαλείται, παρέχοντας στοιχεία, ότι κατ' αυτού διεξάγονται παράλληλες ποινικές διαδικασίες για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος μέλος, ή όταν διαπιστώνεται από αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους ότι πιθανώς διεξάγονται τέτοιες παράλληλες διαδικασίες, ή όταν αστυνομικές αρχές δίνουν τη σχετική πληροφορία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 3.3.2005, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

- (6) Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών θα πρέπει να βασίζεται στην υποχρεωτική ανταλλαγή ενός συγκεκριμένου ελαχίστου συνόλου πληροφοριών, το οποίο θα πρέπει να παρέχεται πάντοτε. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει κατ' αρχήν να διευκολύνουν τη διαδικασία ορθής αναγνώρισης του ενδιαφερομένου, καθώς και τη φύση και το στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι παράλληλες διαδικασίες.
- (7) Η αρμόδια αρχή με την οποία έρχεται σε επαφή η αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους θα πρέπει να έχει γενική υποχρέωση να απαντά στην υποβληθείσα αίτηση. Η ερωτώσα αρχή ενθαρρύνεται να θέσει προθεσμία εντός της οποίας η ερωτώμενη αρχή θα πρέπει να απαντήσει, εφόσον αυτό είναι δυνατό. Σε όλη αυτή τη διαδικασία οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν πλήρως υπόψη την ειδική περίπτωση των ατόμων που στερούνται της ελευθερίας τους.
- (8) Βασική αρχή της συνεργασίας των αρμοδίων αρχών στο πλαίσιο που θεσπίζει η απόφαση-πλαίσιο θα πρέπει να αποτελούν οι απευθείας επαφές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν ποιες αρχές θα είναι αρμόδιες να ενεργούν στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης-πλαίσιο σύμφωνα με τη γενική αρχή της εθνικής δικονομικής αυτονομίας, εφόσον οι αρχές αυτές έχουν κατά τη δικονομία αρμοδιότητα να παρεμβαίνουν και να αποφασίζουν.
- (9) Προσπαθώντας να συμφωνήσουν μια αποτελεσματική λύση με σκοπό την αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων από παράλληλες διαδικασίες σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι κάθε περίπτωση είναι μοναδική και ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα της τα πραγματικά περιστατικά και τα ουσιαστικά χαρακτηριστικά. Για να συμφωνήσουν, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να εξετάζουν ενδεχόμενα κριτήρια, όπως εκείνα που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές που δημοσιεύθηκαν στην ετήσια έκδοση της Eurojust για το 2003 και που καταρτίστηκαν για τις ανάγκες των ενδιαφερομένων επαγγελματιών, και να λαμβάνουν υπόψη, για παράδειγμα, τον τόπο στον οποίο κυρίως ετελέσθη η αξιόποινη πράξη, τον τόπο που επήλθε το μεγαλύτερο μέρος των ζημιών, τον τόπο που βρίσκεται ο ύποπτος ή κατηγορούμενος και τις δυνατότητες παράδοσης ή έκδοσής του σε άλλες πιθανές δικαστικές αρχές, την ιδιγένεια ή τον τόπο διαμονής του υπόπτου ή κατηγορουμένου, τα σημαντικά συμφέροντα αυτών, τα σημαντικά συμφέροντα των θυμάτων και των μαρτύρων, το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων ή τις πιθανές καθυστερήσεις.
- (10) Η υποχρέωση των αρμοδίων αρχών να διεξάγουν απευθείας διαβουλεύσεις για να καταλήξουν σε συμφωνία στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, δεν θα πρέπει να αποκλείει να γίνονται οι διαβουλεύσεις αυτές με τη συνδρομή της Eurojust.
- (11) Κανένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται να αποποιηθεί ή να ασκήσει δικαιοδοσία αν δεν το επιθυμεί. Ενόσω δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία για τη συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να μπορούν να συνεχίζουν τις ποινικές διαδικασίες για κάθε αξιόποινη πράξη που εμπίπτει στην εθνική τους δικαιοδοσία.
- (12) Καθώς κύριος σκοπός της απόφασης-πλαίσιο είναι η πρόληψη περιττών παράλληλων ποινικών διαδικασιών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*, η εφαρμογή της δεν θα πρέπει να καταλήγει σε μια σύγκρουση άσκησης δικαιοδοσίας, η οποία άλλως δεν θα προέκυπτε. Στον κοινό χώρο ελευθερίας, ασφαλείας, και δικαιοσύνης, η αρχή της υποχρεωτικής άσκησης δίωξης που διέπει το δικονομικό δικαιοκρατών κρατών μελών θα πρέπει να νοείται και να εφαρμόζεται κατά τρόπον ώστε να θεωρείται ότι πληρούνται όταν οιοδήποτε κράτος μέλος εξασφαλίζει την ποινική δίωξη για συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα.
- (13) Όταν συμφωνείται η συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών θα πρέπει να ενεργούν κατά τρόπο συμβατό προς τη συμφωνία αυτή.
- (14) Δεδομένου ότι η Eurojust είναι ιδιαίτερα κατάλληλη να παρέχει συνδρομή για την επίλυση συγκρούσεων δικαιοδοσίας, η παραπομπή μιας υπόθεσης στη Eurojust θα πρέπει να αποτελεί σύνθηδες μέτρο όταν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία. Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7 στοιχείο α) της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τη σύσταση της Eurojust, προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος⁽¹⁾ («απόφαση Eurojust»), όπως τροποποιήθηκε πιο πρόσφατα από την απόφαση 2009/426/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ενίσχυση της Eurojust⁽²⁾, η Eurojust πρέπει να ενημερώνεται για υποθέσεις στις οποίες έχει ανακύψει ή ενδέχεται να ανακύψει σύγκρουση δικαιοδοσίας και ότι μια υπόθεση μπορεί να παραπεμφθεί στη Eurojust οιαδήποτε στιγμή, εφόσον τουλάχιστον μία από τις αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στις απευθείας διαβουλεύσεις το κρίνει σκόπιμο.
- (15) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θίγει τις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διαβίβαση των ποινικών δικογραφιών, η οποία υπεγράφη στο Στρασβούργο στις 15 Μαΐου 1972, καθώς και κάθε άλλη ρύθμιση που αφορά τη διαβίβαση ποινικών δικογραφιών μεταξύ κρατών μελών.
- (16) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θα πρέπει να προκαλεί περιττή γραφειοκρατία όταν υπάρχουν άμεσα καταλληλότερες επιλογές για τα προβλήματα που εξετάζει. Συνεπώς, όταν μεταξύ των κρατών μελών ισχύουν πράξεις ή ρυθμίσεις περισσότερο ευέλικτες, τότε αυτές θα πρέπει να υπερισχύουν της παρούσας απόφασης.

(1) ΕΕ L 63 της 6.3.2002, σ. 1.

(2) ΕΕ L 138 της 4.6.2009, σ. 14.

- (17) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο περιορίζεται στη θέσπιση διατάξεων για ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών και, ως εκ τούτου, δεν θίγει το δικαίωμα των προσώπων να υποστηρίξουν ότι η εναντίον τους δίωξη θα πρέπει να ασκηθεί στη δική τους ή σε άλλη δικαιοδοσία, εφόσον το δικαίωμα αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.
- (18) Η απόφαση-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις ⁽¹⁾, ισχύει ως προς την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που ανταλλάσσονται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
- (19) Όταν συντάσσεται δήλωση για το γλωσσικό καθεστώς, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να περιλαμβάνουν τουλάχιστον μία ευρέως διαδεδομένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση γλώσσα, πέραν της επίσημης γλώσσας τους.
- (20) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις βασικές αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και απηχούνται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Στόχος

1. Στόχος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο είναι να προωθήσει στενότερη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών, που διεξάγουν ποινική διαδικασία, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματική και ροπή απονομή δικαιοσύνης.
2. Η στενότερη συνεργασία αποσκοπεί:
 - α) στην πρόληψη καταστάσεων στις οποίες το ίδιο πρόσωπο διώκεται διά παράλληλων ποινικών διαδικασιών σε διαφορετικά κράτη μέλη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, πράγμα που θα μπορούσε να οδηγήσει στην έκδοση τελικής κρίσης σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, παραβαίνοντας την αρχή «*ne bis in idem*» και
 - β) στην επίτευξη συμφωνίας για οιαδήποτε αποτελεσματική λύση που θα αποσκοπεί στην αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων τέτοιων παράλληλων διαδικασιών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 350 της 30.12.2008, σ. 60.

Άρθρο 2

Περιεχόμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Προς επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ορίζει το πλαίσιο:
 - α) της διαδικασίας καθιέρωσης επαφών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, με σκοπό να επιβεβαιωθεί η ύπαρξη παράλληλων ποινικών διαδικασιών για τα ίδια γεγονότα στα οποία εμπλέκεται το ίδιο πρόσωπο·
 - β) για την ανταλλαγή πληροφοριών, με άμεσες διαβουλεύσεις, μεταξύ των αρμοδίων αρχών δύο ή περισσότερων κρατών μελών που διεξάγουν παράλληλες ποινικές διαδικασίες για τα ίδια πραγματικά περιστατικά κατά του ίδιου προσώπου, σε περίπτωση που γνωρίζουν ήδη την ύπαρξη παράλληλων ποινικών διαδικασιών, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας για οιαδήποτε αποτελεσματική λύση προς αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτές τις παράλληλες διαδικασίες.
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες που εμπίπτουν στα άρθρα 5 και 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ⁽²⁾.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, νοούνται ως:

- α) «παράλληλες διαδικασίες»: οι ποινικές διαδικασίες, που περιλαμβάνουν τόσο το προδικαστικό όσο και το δικαστικό στάδιο, οι οποίες διεξάγονται σε δύο ή σε περισσότερα κράτη μέλη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά του ίδιου προσώπου·
- β) «αρμόδια αρχή»: κάθε δικαστική ή άλλη αρχή η οποία, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει, είναι αρμόδια να προβαίνει στις ενέργειες που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της παρούσας απόφασης-πλαίσιο·
- γ) «ερωτώσα αρχή»: αρμόδια αρχή κράτους μέλους, η οποία επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους για να βεβαιωθεί για την ύπαρξη παράλληλων διαδικασιών·
- δ) «ερωτώμενη αρχή»: η αρμόδια αρχή από την οποία η ερωτώσα αρχή ζητά να επιβεβαιώσει την ύπαρξη παράλληλων διαδικασιών.

⁽²⁾ ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

Άρθρο 4

Ορισμός των αρμοδίων αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές κατά τρόπο που να προάγει την αρχή της απευθείας επαφής μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

2. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ποιες είναι οι αρχές οι οποίες, δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, είναι αρμόδιες να ενεργούν σύμφωνα με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

3. Παρά τις παραγράφους 1 και 2, κάθε κράτος μέλος μπορεί, εάν απαιτείται λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού του συστήματος, να ορίσει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή αιτήσεων για πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 5 ή/και με σκοπό την παροχή βοήθειας στις αρμόδιες αρχές κατά τη διαδικασία διαβούλευσης. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να κάνουν χρήση της δυνατότητας ορισμού μιας κεντρικής αρχής ή αρχών, κοινοποιούν τις σχετικές πληροφορίες στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

4. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου θέτει τις πληροφορίες που παραλαμβάνει σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 στη διάθεση όλων των κρατών μελών και της Επιτροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 5

Υποχρέωση επικοινωνίας

1. Όταν η αρμόδια αρχή κράτους μέλους έχει βάσιμους λόγους να θεωρεί ότι διεξάγονται παράλληλες διαδικασίες σε άλλο κράτος μέλος, απευθύνεται, θέτοντας μια εύλογο προθεσμία απόκρισης, στην αρμόδια αρχή αυτού του άλλου κράτους μέλους για να επιβεβαιώσει την ύπαρξη των εν λόγω παραλλήλων διαδικασιών με σκοπό τη διενέργεια απευθείας διαβουλεύσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10.

2. Εάν η ερωτώσα αρχή δεν γνωρίζει με ποια αρμόδια αρχή πρέπει να έλθει σε επαφή, διενεργεί όλες τις αναγκαίες έρευνες, μεταξύ άλλων μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, για να πληροφορηθεί τα στοιχεία της εν λόγω αρμόδιας αρχής.

3. Η διαδικασία επαφής δεν ισχύει όταν οι αρμόδιες αρχές που διεξάγουν παράλληλες διαδικασίες έχουν ήδη ενημερωθεί για την ύπαρξη αυτών των διαδικασιών με οιοδήποτε άλλο μέσο.

Άρθρο 6

Υποχρέωση απάντησης

1. Η ερωτώμενη αρχή απαντά στα αιτήματα που της υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 εντός της εύλογης προθεσμίας που θέτει η ερωτώσα αρχή ή, ελλείψει προθεσμίας, απαντά χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, και ενημερώνει την ερωτώσα αρχή εάν διεξάγονται παράλληλες διαδικασίες στο έδαφός της. Αν η ερωτώσα αρχή έχει ενημερώσει την ερωτώμενη αρχή ότι ο ύποπτος ή κατηγορούμενος τελεί υπό προσωρινή κράτηση, η τελευταία αρχή χειρίζεται την αίτηση ως επείγουσα.

2. Εάν η ερωτώμενη αρχή δεν μπορεί να απαντήσει εντός της προθεσμίας που όρισε η ερωτώσα αρχή, γνωστοποιεί άμεσα στην ερωτώσα αρχή τους σχετικούς λόγους και αναφέρει το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου θα παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες.

3. Εάν η αρχή με την οποία έχει επικοινωνήσει η ερωτώσα αρχή δεν είναι η αρμόδια αρχή κατά το άρθρο 4, τότε διαβιβάζει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση την αίτηση παροχής πληροφοριών στην αρμόδια αρχή και ενημερώνει σχετικώς την ερωτώσα αρχή.

Άρθρο 7

Μέσα επικοινωνίας

Η ερωτώσα και η ερωτώμενη αρχή επικοινωνούν με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 8

Ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνει η αίτηση

1. Στην υποβολή του αιτήματός της σύμφωνα με το άρθρο 5, η ερωτώσα αρχή περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) στοιχεία επικοινωνίας της αρμόδιας αρχής·
- β) περιγραφή των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που αποτελούν το αντικείμενο της συγκεκριμένης ποινικής διαδικασίας·
- γ) όλες τις ενδεδειγμένες λεπτομέρειες σχετικά με την ταυτότητα του υπόπτου ή κατηγορουμένου και των θυμάτων, εφόσον υπάρχουν·
- δ) το στάδιο στο οποίο έχει φθάσει η ποινική διαδικασία· και
- ε) πληροφορίες σχετικά με την προσωρινή κράτηση του υπόπτου ή κατηγορουμένου, εφόσον υπάρχουν.

2. Η ερωτώσα αρχή μπορεί να δώσει και πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία που διεξάγεται στο κράτος μέλος της π.χ. σχετικά με τυχόν δυσκολίες που αντιμετωπίζει εκεί.

Άρθρο 9

Ελάχιστες πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στην απάντηση

1. Η απάντηση της ερωτώμενης αρχής σύμφωνα με το άρθρο 6 περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) κατά πόσον διεξάγονται ή διεξήχθησαν ποινικές διαδικασίες για ορισμένα ή όλα τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποτελούν αντικείμενο της ποινικής διαδικασίας που μνημονεύεται στην αίτηση παροχής πληροφοριών η οποία υποβλήθηκε από την ερωτώσα αρχή, και κατά πόσον εμπλέκεται το ίδιο πρόσωπο·

εάν η απάντηση στο σημείο α) είναι θετική:

β) στοιχεία επικοινωνίας της αρμόδιας αρχής· και

γ) το στάδιο αυτής της διαδικασίας, ή τη φύση της τελικής απόφασης, αν έχει ληφθεί.

2. Η ερωτώμενη αρχή μπορεί να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την ποινική διαδικασία που διεξάγεται ή διεξήχθη στο κράτος μέλος της, ειδικότερα σε συνάρτηση με συναφή πραγματικά περιστατικά τα οποία αποτελούν αντικείμενο της ποινικής της διαδικασίας εκεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΜΕΣΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Υποχρέωση διενέργειας απευθείας διαβουλεύσεων

1. Εφόσον διαπιστωθεί ότι υπάρχουν παράλληλες διαδικασίες, οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών αρχίζουν απευθείας διαβουλεύσεις για να συμφωνήσουν μια οιαδήποτε αποτελεσματική λύση προς αποφυγή των αρνητικών επιπτώσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από αυτές τις παράλληλες διαδικασίες· οι διαβουλεύσεις μπορούν, εφόσον είναι δυνατό, να καταλήξουν σε συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος.

2. Καθ' όλη τη διάρκεια της διεξαγωγής των απευθείας διαβουλεύσεων, οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές ενημερώνουν η μία την άλλη σχετικά με τυχόν σημαντικά δικονομικά μέτρα που έχουν λάβει κατά τις διαδικασίες.

3. Κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής των απευθείας διαβουλεύσεων, οι αρμόδιες αρχές που συμμετέχουν στις διαβουλεύσεις απαντούν, όποτε είναι ευλόγως δυνατό, σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών που προέρχονται από άλλες αρμόδιες αρχές που επίσης συμμετέχουν στις διαβουλεύσεις. Εντούτοις, όταν η αρμόδια αρχή καλείται να δώσει σε άλλη αρμόδια αρχή συγκεκριμένες πληροφο-

ρίες οι οποίες θα μπορούσαν να βλάψουν ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφαλείας ή να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια προσώπων, η τελευταία δεν υποχρεούται να δώσει τις πληροφορίες αυτές.

Άρθρο 11

Διαδικασία επίτευξης συμφωνίας

Όταν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αρχίζουν απευθείας διαβουλεύσεις για μία υπόθεση με σκοπό να καταλήξουν σε συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 10, εξετάζουν τα πραγματικά περιστατικά και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της υπόθεσης και όλους τους παράγοντες που θεωρούν ότι σχετίζονται με αυτήν.

Άρθρο 12

Συνεργασία με τη Eurojust

1. Η απόφαση-πλαίσιο είναι συμπληρωματική και δεν θίγει την απόφαση Eurojust.

2. Όταν δεν επιτυγχάνεται συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 10, το ζήτημα παραπέμπεται, όπου απαιτείται, στη Eurojust, από οιαδήποτε αρμόδια αρχή των εμπλεκόμενων κρατών μελών, εφόσον το ζήτημα εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Eurojust δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 της απόφασης Eurojust.

Άρθρο 13

Παροχή πληροφοριών για τα αποτελέσματα των διαδικασιών

Εάν, κατά τη διάρκεια των απευθείας διαβουλεύσεων σύμφωνα με το άρθρο 10, επιτευχθεί συμφωνία όσον αφορά τη συγκέντρωση των ποινικών διαδικασιών σε ένα κράτος μέλος, η αρμόδια αρχή αυτού του κράτους μέλους ενημερώνει την αντίστοιχη αρμόδια αρχή ή αρχές του άλλου κράτους μέλους ή μελών σχετικά με τα αποτελέσματα των διαδικασιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Γλώσσες

1. Κάθε κράτος μέλος αναφέρει με δήλωση που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ποιες από τις επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ένωσης μπορούν να χρησιμοποιούνται στη διαδικασία επικοινωνίας σύμφωνα με το κεφάλαιο 2.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμφωνήσουν τη χρήση οιασδήποτε γλώσσας για τις απευθείας διαβουλεύσεις τους κατ' άρθρο 10.

Άρθρο 15**Σχέσεις με άλλες νομικές πράξεις και ρυθμίσεις**

1. Στο μέτρο που άλλες νομικές πράξεις ή ρυθμίσεις επιτρέπουν τη διεύρυνση των στόχων της παρούσας απόφασης-πλαίσιο ή βοηθούν στην απλούστευση ή τη διευκόλυνση της διαδικασίας με την οποία οι εθνικές αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις ποινικές διαδικασίες τους, διεξάγουν απευθείας διαβουλεύσεις και προσπαθούν να συμφωνήσουν οιαδήποτε αποτελεσματική λύση προς αποφυγή των τυχόν αρνητικών επιπτώσεων από τις παράλληλες διαδικασίες, τα κράτη μέλη μπορούν:

- α) να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις που θα βρίσκονται σε ισχύ όταν η παρούσα απόφαση-πλαίσιο τεθεί σε ισχύ·
- β) να προβαίνουν σε διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 συμφωνίες και ρυθμίσεις ουδόλως επηρεάζουν τις σχέσεις με τα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη αυτών.

Άρθρο 16**Εφαρμογή**

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο μέχρι τις 15 Ιουνίου 2012.

Έως τις 15 Ιουνίου 2012, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο τους των υποχρεώσεων που τους επιβάλλει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 17**Έκδοση**

Η Επιτροπή υποβάλλει έως τις 15 Δεκεμβρίου 2012 έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο με την οποία αξιολογείται κατά πόσον τα κράτη μέλη συμμορφώθηκαν προς την παρούσα απόφαση-πλαίσιο η οποία συνοδεύεται, αν χρειάζεται, από νομοθετικές προτάσεις.

Άρθρο 18**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο τίθεται σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 30 Νοεμβρίου 2009.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

B. ASK